

Početak

O nama

Kontakt

Izbornik

Aktualno
Najnovije vijesti
Uvodnik
Hrvatska
Unutarnja politika
Gospodarstvo
Bosna i Hercegovina
Vanjska politika
Iseljeništvo
Gledišta
Povijest
Kultura
Znanost
Društvo
Religija
Kolumne
Feljtoni
Intervjui
Izjave tjedna

Poveznice

Vlada RH
Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost
Matica hrvatska
Nacionalna i sveučilišna knjižnica
Hrvatski državni arhiv
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Hrvatski institut za povijest
Društvo hrvatskih književnika
Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća
Hrvatski informativni centar
Hrvatski memorijalno dokumentacijski centar
Domovinskog rata
Glas koncila
Slobodna Dalmacija
Novi list online
Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

Zaboravili ste lozinku?
Zaboravili ste korisničko ime?
Kreiraj korisnički račun

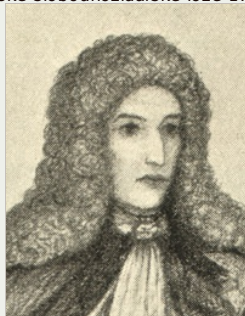
Nalazite se ovdje: Početak > Povijest > Masonstvo u Hrvatskoj od pomodarstva do okultizma, kozmopolitizma i južnoslavenstva

Masonstvo u Hrvatskoj od pomodarstva do okultizma, kozmopolitizma i južnoslavenstva

Objavljeno petak, 24. listopada 2014. 00:00 |

Iz Habsburške Monarhije proširilo se po Hrvatskoj

Kada su se slobodni zidari pokazali javnosti 1717. godine osnovavši u Londonu *Veliku ložu Engleske*, sa zaprepaštenjem se utvrdilo da je cijela mreža dobro organiziranih tajnih društava postojala već stoljećima u svakom gradiću Engleske, Škotske, Walesa i Irske. Godine 1725. javno se proglašava *Velika loža Irske* s velikim mešтром grofom od Rosse, dok se u Škotskoj tek 1737. prvi puta javno okupila *Velika loža Škotske*. S britanskog otočja, uz potporu kraljevske obitelji i Anglikanske crkve, organizirano masonstvo dolazi na kopno Europe. Nije slučajno što im je na prvom udaru bila upravo katolička Francuska, tada bedem katolicizma. Masonerju je u Francuskoj organizirao nesuđeni britanski kralj Jakov III., Andrew Michael Ramsay, koji je postao i Veliki meštar pariške slobodnozidarske lože 1737. godine.

Andrew Michael Ramsay

Masonstvo se vrlo rano organiziralo i u Habsburškoj Monarhiji. Naime još 1731. godine engleski poslanik lord Chesterfield uveo je u ložu Franza od Lothringije. Pošto su španjolski Habsburgovci izumrli 1700. godine, a 1740. vodio se i rat za austrijsko prijestolje jer više nije postojala muška loza Habsburgovaca (glavni razlog njihovog izumiranja je incest jer su sklapali brakove unutar svoje obitelji), Marija Terezija udala se upravo za tada već visoko pozicioniranog masona Franju Stjepana Lotarinškog. Od tada Beč postupno gubi sva svoja prepoznatljiva samorodna obilježja mijenjajući ih judejsko-masonskim sinkretizmom. Anacionalna i razaračka devijacija počela se širiti na sve zemlje Monarhije, čineći kao takva dalekosežni razdor u nacionalnoj svijesti hrvatskog naroda.

Sveta Stolica je vrlo brzo uvidjela vezu između masonstva i sotonizma te se žestoko odupirala „davoļjem modernizmu“ toga vremena. Još je papa Klement XII. uvidio veliku opasnost masonstva i jasno ih svrstao u najveće neprijatelje svakog pozitivnog kršćanstva, a poglavito Katoličke Crkve. Smatrao ih je također odgovornim za pojavu reformacije u Europi, odnosno za odvajanje anglikanske i luteranske protestantske zajednice od Katoličke Crkve. Papa Klement XII. je ekskomunicirao masonstvo i proglasio ih neprijateljima kroz stoljeća, izdajući 1738. godine bulu *In Eminenti Apostolatus Specula*.

Zanimljivo je da zaslugom masona Franje Stjepana Lotarinškog papina bula protiv masonstva nije niti proglašena u Monarhiji. Stvarala se percepcija u višim slojevima društva da masonstvo nije nikakva opasnost po društveni poredak i tradicionalne duhovne vrijednote. Odjednom je postalo jako moderno biti slobodni zidar. Gotovo da se nadmetalo tko će više masonskih obilježja pokazivati u javnosti. Postalo je *nobles* nositi zlatne džepne satove, dugmad manžeta na rukavima, razne privjeske, lančice itd. sa znakovima masonerije. Ta percepcija je poput metastaza zahvatila hrvatsko plemstvo koje je, prečesto iz samoljubivog egoizma, a djelomično i iz pogrešnog vjerovanja da će se putem članstva u masonskim ložama Hrvatska lakše oduprijeti carskom apsolutizmu, postalo oruđe masonskih okultista u stvaranju sotoninog kraljevstva na Zemlji.

Početak masonstva u hrvatskim zemljama pojavljuje se utemeljenjem bečke lože *Tri počela* (*Aux trois canons, Zu den drei Kanonen*) 1742. godine. Jedan od utemeljitelja lože bio je i grof Sigismund Gondola-Gundulić koji je postao njen starješina 1744. godine. U tu ložu je primljen i grof Kažimir Drašković (obitelj Drašković dala je niz hrvatskih masona). Ipak, prva loža koja je utemeljena na hrvatskom tlu, a ujedno je i prva masonska loža u ovom dijelu Europe, je loža *Ratno prijateljstvo* (*L'Amitie de la Guerre, Zur Keigsfreundschaft*), utemeljena u Glini 1759. godine. Tu ložu je osnovalo hrvatsko plemstvo, a bila je pod jakim utjecajem francuske masonerije, tako da su se i svi ritualni obredi obavljali na francuskom jeziku. Njezin prvi Veliki meštar bio je grof Ivan Drašković kojega slobodno možemo nazvati ocem hrvatskog masonstva. Grof Ivan Drašković utemeljio je 1773. godine i ložu *Razboritost* (*Prudentia*).

U Varaždinu su osnovane dvije lože: 1772. godine, na poticaj grofa Draškovića, *Savršeni savez* (*Union parfaite*) koja je radila na latinskom jeziku, s Velikim majstorem grofom Stjepanom Niczkijem i 1775. godine loža *Sloboda* (*Libertas*) koja je radila na njemačkom jeziku, s Velikim majstorem grofom Ladislavom Erdodyjem. Grof Stjepan Niczky bio je Veliki župan Križevačke županije koji je pored lože *Savršeni savez* u Varaždinu utemeljio i ložu u Križevcima i ložu *Budnost* u Osijeku. Grof Ivan Drašković utemeljio je u Otočcu 1777. godine ložu *Nepobjediva ruka vojske* (*L'Invincible aux bras Armes*), a u Karlovcu 1780. godine utemeljuje ložu *Hrabrost*. U Petrovaradinu je 1785. godine grof Andrej Hadik osnovao ložu *Poštenje* (*Probitas*).

Anketa

Je li uhićenje Milana Bandića političko uhićenje?

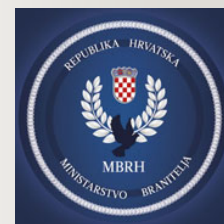
- Da
 Ne
 Ne znam

Vidi detalje

Subota, 25/10/2014 11:51:44

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih gostiju: 470 gostiju i nema članova online

A School with a View

Papa Klement XII.

Već u prvim godinama organiziranog masonstva u Hrvatskoj masonske lože imale su preko tisuću članova, uglavnom aristokracije, vojničkih časnika, državnih službenika i gdje kojeg pripadnika nižeg svećenstva. Postupno se masonske lože počinju organizacijski udruživati te se u dvorcu Brezovica kraj Zagreba 1775. godine osniva nova hrvatska *Velika loža (Latomia Libertatis sud Corona Hungariae in Provinciam redacta)*, pod čijom su zaštitom radile četiri lože: u Zagrebu, Glini, Varaždinu i Križevcima. Na čelu te nezavisne hrvatske velike lože bio je Veliki majstor, a na čelu okruga (u Glini i Zagrebu) stajao je zastupnik Velikog majstora (Comendator). Koncem 1779. godine na trećoj Skupštini *Velike lože Hrvatske* u dvorcu Klenovniku prihvaćena je Konstitucija kojom je proglašena nezavisnost od stranih loža, a usvojeni su novi Statut i Ritual. Na temelju Draškovićevih naputaka utvrđen je način primanja svakog novog člana kao i način svečanog prisezanja. Kod prisege je svaki kandidat prisezao svojoj masonskoj braći na vječno prijateljstvo i ljubav, te čuvanje masonske tajne koju ni u kom slučaju ne može odati profanima, u koje spada i njegova najuža obitelj, uz pristanak na najgore uništenje ako drugačije postupi. Veliki majstor je prigodom inicijacije prijetio kandidatu za slučaj izdaje neizbježnom osvetom, od koje ga, kako mu je izričito naglašeno, ne će moći zaštititi *ni oltari, ni crkve, ni kraljevska prijestolja*. (Ivan Mužić: *Masonstvo u Hrvata*, Knjigotisak, Split, 2001., str. 20.)

Konstituiranjem *Velike lože Hrvatske*, Veliki majstor postao je grof Ivan Drašković, Prvi nadzornik postao je Aleksandar pl. Pastori, a Drugi nadzornik pukovnik Knežević iz Gline. Pod patronatom *Velike lože* radilo je devet loža: *Sloboda* iz Varaždina, *Mudrost* iz Zagreba, *Ratno prijateljstvo* iz Gline, *Nepobjediva ruka vojske* iz Otočca, *Budnost* iz Osijeka, *Velikodušnost* iz Budimpešte, *Šutljivost* iz Bratislave, *Zeleni lavovi* iz Praga i *Tri bijela ljiljana* iz Temišvara. Druga varaždinska loža *Prijateljstvo* nije se priključila Draškovićevom sustavu, već je ostala raditi pod okriljem *Velike zemaljske lože* Berlinu. Međutim *Velika loža Hrvatske* nije dugo samostalno djelovala jer je na Prvom kongresu slobodnih zidara iz Habsburške Monarhije 1784. godine u Beču utvrđeno da će cijela Monarhija imati samo jednu veliku ložu. Tu su delegati osnovali Veliku ložu, sastavljenu od četiri provincijalne lože. U *Ugarsku provincijalnu ložu* pristupile su sve lože iz Ugarske, Hrvatske, Slavonije i Dalmacije.

Zanimljivo je aktivno članstvo zagrebačkog biskupa Maksimilijana Vrhovca, tada još kanonika, u masonskoj loži *Razboritost (Prudentia)*. Teško je dokučiti poriv kanonika Vrhovca za pristup u članstvo masonerije. Moguće da se radilo i o neznanju o iskonskoj okultnoj naravi, luciferijanstvu i stvaram ciljevima masonerije. Činjenica je da samo masoni na najvišem stupnju masonskih loža, pravi okultisti i ezoterci, poznaju ishodišni cilj masonstva, dok masoni na nižim stupnjevima masonske ljestvice obično iz nekog cilja, prečesto i osobnog probitka, pristupaju masonstvu. Razloge svakako treba tražiti u sveopćem pokretu koji je zahvatio cijelu Europu gdje je masonstvo postalo pomodnost, a koji je krenuo od jakobinskih prosvjetitelja u doba Francuske revolucije. Vrhovec nije prepoznao da je duhovni pokret prosvjetiteljstvo i nastalo po nadahnuću „nositelja svijetla“ Lucifera.

To vrijeme bilo je i doba približavanja svih južnih Slavena kao i težnja za federalizacijom Habsburške Monarhije. Vrhovec je znao da je bez članstva u masonstvu to nemoguće ostvariti. Osim toga, kod dijela hrvatskog svećenstva, a tako i kod kanonika Vrhovca, postajala je vječna dvojba treba li stvoriti Starokatoličku hrvatsku crkvu kojoj na čelu ne bi bio vatikanski Papa nego hrvatski poglavar, tako da se i u tom eventualnom otklonu od Svete Stolice kriju razlozi Vrhovčevog pristupanja masonstvu.

U svakom slučaju taj veliki humanist i graditelj, biskup Maksimilijan Vrhovec, ostat će upamćen po mnogim crkvama i građevinama koje je dao izgraditi. Svakako je najznačajniji zagrebački park Maksimir koji je svečano otvoren 1794. godine. Od hrastove šume nastao je najstariji javni perivoj u ovom dijelu Europe. Možda je manje poznato da je Maksimir projektiran prepun masonskih simbola i kodova. Nakon smrti biskupa Vrhovca uređenje parka i brigu o njemu nastavio je nadbiskup dr. Juraj Haulik. Nadbiskup Haulik rodio se u Trnavi u Slovačkoj, a nama Hrvatima posebice je omiljen svojom dragom rečenicom: „*Rodio sam se kao Slovak, a umrijet ću kao Hrvat.*“ Godine 1843. nadbiskup Haulik je dao izgraditi crkvicu svetog Jurja i, koliko je to bilo moguće, ispravio je masonske tlocrte perivoja. U Haulikovo vrijeme taj se zagrebački perivoj zvao Jurjaves, upravo po izgrađenoj crkvici. Smrt dr. Haulika zagrebački slobodni zidari su željno očekivali i odmah nakon njegove smrti promijenili su ime najljepšem zagrebačkom perivoju u Maksimir, prema njegovu utemeljitelju biskupu Maksimilijanu Vrhovcu.

Pristupanjem hrvatskih masonskih loža *Ugarskoj provincijalnoj loži* ubrzano je rashvaćenje hrvatskih masona koji će sve više naglašavati svoj kozmopolitizam i sve više se odnarođivati od hrvatskog političkog i kulturnog bitka. Sve se to poklopilo s odlukom Hrvatskog sabora da se Hrvatska podvrgne Ugarskom namjesničkom vijeću. Naime, nakon požara u Varaždinu 1776.

godine, tradicionalno glavni grad Zagreb ponovo je postao upravnim središtem. Hrvatski stališi su u Hrvatskom namjesničkom vijeću, osnovanom 1767. godine (Vijeće su sačinjavali ban i pet savjetnika imenovanih od carskog dvora, a zasjedalo je u Varaždinu), vidjeli opasnost za tradicionalna prava Sabora te su se, uz svesrdnu potporu ugarskih staleža, založili za ukidanje te ustanove. Tako je hrvatsko plemstvo, potpomognuto hrvatskim masonima kojih je već znatan broj bilo i u Saboru, Hrvatsku 1790. godine izručilo ugarskoj hegemoniji. U toj su odluci Mađari vidjeli ostvarenje svog sna o stvaranju mađarske nacionalne države od Karpata do Jadrana.

Graf Ivan Drašković

Hegemonističke pretenzije Ugarske uskoro će izazvati permanentni sukob Hrvata i Mađara koji će obilježiti hrvatsku politiku sve do propasti Habsburške Monarhije. Pošto hrvatski narod nije širiteljski ni osvajački, a poglavito ne asimilatorski, već je više očuvateljski i etnički distanciran narod čiji se praetnikom sa 120.000 kvadratnih kilometara sveo na *reliquiae reliquiarum*, počinje se okretati svom zlokobnom južnoslavenstvu. Paradoksalan je dualni mentalitet Hrvata. S jedne strane imamo najviteškije junaštvo i najčvršću vjeru, a na drugoj strani gotovo liisku pasivnost, naivnu povodljivost i nekritičnost prema svakom tuđincu koji želi ukrasti novi komad hrvatske zemlje. Hrvati kao politički nemitotvorni narod koji svakome vjeruje bez imalo promišljanja i koji lako zaboravljaju krivice za sve zlo koje su mu učinili, pokleknuće pred novim, još surovijim uzurpatorom s istoka.

Jasno da je tomu pridonijela i velikosrpska ideja stvaranja Velike Srbije predvođena Srpskom pravoslavnom crkvom, čiju asimilatorsku politiku započinje u Hrvatskoj patrijarh Arsenije Cmojević koji na poziv Habsburgavaca 1690. godine sa 36000 obitelji naseljava Hrvatsku i južnu Ugarsku. Srpska pravoslavna crkva, po svom pravilu *Tko pripada srpskoj pravoslavnoj crkvi, taj je Srbin*, pretvarala je sve narode u svom okruženju u Srbe (kako nekad Rašane, Zečane, Neretljane i Humljane, tako i od osnivanja svojih mitropolija i eparhija u XVIII. stoljeću u Hrvatskoj, i Hrvate, Vlahe, Cincare, Rome itd.). Srbi su, poput Židova, poistovjetili svoju vjeru s nacijom jer je njihovo pravoslavlje u stvari svetosavlje u službi velikosrpstva. Prema tome njihova pravoslavna crkva nije istinska ekumenska Božja crkva kao većina pravoslavnih crkava, budući da Srbi pretežito nisu vjernici, a dobar dio njih uopće nije niti kršten, već je njihova crkva politička hegemonistička institucija. Stoga za većinu Srba, vjerovanje u pravoslavlje nije vjerovanje u Božje poslanje, već vjerovanje u svetosavsko srpstvo.

Ono sa čim se stopila Srpska pravoslavna crkva u svojim osvajačkim ambicijama je srpsko masonstvo. Slobodno zidarstvo se najprije pojavilo u predustaničkom Beogradu krajem XVIII. stoljeća. Osnovao ga je beogradski vezir Mustafa-paša koji je gajio izrazitu naklonost prema Srbima. Među najpoznatijim članovima masonskih loža bili su Petar Ičko, Janko Kostić i Pavle Popović. Značajno je to da su svi oni bili vođe srpskih ustanaka. Karađorđe Petrović, vođa Prvog srpskog ustanka, također bio vrlo blizak masonskim organizacijama. Međutim, svakako je najznačajniji srpski mason bio srpski iluminatist, jakobinac i reformator Dositej Obradović koji je slobodnozidarski duh utkao u javni život i javno mnijenje srpstva, povezujući ih na internacionalnom planu s masonstvom Zapada. Praktički od osnutka Kneževine Srbije 1815. godine do danas, srpskom politikom dominiraju slobodni zidari koji imaju golemo uporište u vladajućoj kasti Srbije, stvarajući neraskidive političke sveze sa britanskim i francuskim masonskim svijetom.

Nestalo je u Hrvatskoj za sva vremena „Draškovićevog masonstva“ iz XVIII. stoljeća koje je, bez obzira na sve zablude i natruhe, bilo perjanica hrvatske političke zbilje. Draškovićevo masonstvo je bilo hrvatsko masonstvo, pomalo prostodušno, ali nezatrovano okultizmom i ezoterijom, a poglavito ne halucinacijama o nekoj zajedničkoj državi sa istočnim susjedima. Za razliku od srpskog masonstva koje je ujedinjeno postalo nositelj srpskog imperijalizma, hrvatsko masonstvo je postalo obezglavljeno i razjedinjeno. Svakako da je jedan od razloga što su lože u banskoj Hrvatskoj pripadale pod *Simboličku Veliku ložu Ugarske*, a u južnoj Hrvatskoj *Velikom Orijentu Francuske* ili *Italije*.

No, najtragičnije je da je hrvatsko masonstvo pod izrazitim utjecajem velikosrpske ideje u potpunosti izgubilo hrvatski karakter, da bi postupno potpuno zatajilo i teško posmulo u svom kozmopolitizmu, antihrvatstvu, antikatalicizmu, okultizmu te hrvatskoj samouništavalačkoj opsjeni južnoslavenstva. Takvo je ostalo do danas! (Korišteni dijelovi iz knjige: *Masoni protiv Hrvatske*)

Mladen Lojkić

Samo registrirani korisnici mogu dodavati komentare.

3Comments